

SEKMADIENIO SKAITINIAI

LITAUISK søndagsblad

JOMFRU MARIAS RENE HJERTE
NEKALTOJI ŠVČ. M. MARIJOS ŠIRDIS (M)

Pirmasis skaitinys (Iz 61, 9–11)

Manosios tautos palikuonys bus žinomi gentims, jų atžalos garsės tautose. Visi, kurie juos matys, supras, jog tai padermė, kurią laimina Viešpats. Širdingai aš džiaugiuosi Viešpačiu, man siela džiūgaus Dievu manuoju, nes jis mane rengia išganymo rūbais, siaučia teisybės apsiaustu, kaip sužadėtinį šventiškai puošia, tarytum nuotaką vėriniais dabina. Kaip žemė augina pasėlius, kaip sodas želdina, kas jame pasodinta, taip Viešpats Dievas apreikš teisybę ir šlovę visų tautų akivaizdoje. Tai Dievo žodis. **Dėkojame Dievui.**

Atliepiamoji psalmė (1 Sam 2, 1. 4–5. 6–7. 8abcd)

P. Mano širdis džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju.

Mano širdis džiaugiasi Viešpačiu:

Dievas man teikia stiprybę.

Džiūgauju priešus nuveikęs –

Viešpatie, tu man padėjai. – P.

Stipriųjų galybė sudūžta,

silpnieji jėga apsijuosia.

Sotieji darbuojas dėl duonos,

jos alkę daugiau nebeskursta.

Ta, kuri buvo bevaikė, pagimdo septynis,

vaikingoji štai nužydėjo. –P.

Mirtis ir gyvybė – iš Viešpaties rankų.
Mirties viešpatijon nuvedęs, iš jos ir gražina.
Tai Viešpats padaro vargšu ir turtingu,
jis žmogų pažemina, jis ir išaukština. – P.

Jis pakelia vargšą iš dulkių,
iš pelenų ištraukia beturtį.
Jam sėstis pasiūlo kartu su didžiūnais,
garbingą jam parenka vietą. – P.

Posmelis prieš evangeliją (Lk 2, 19)

P. Aleliuja. – Palaiminta Mergelė Marija: ji dėmėjosi Dievo žodį
ir svarstė jį savo širdyje. – P. Aleliuja.

Evangelija (Lk 2, 41–51)

Jėzaus gimdytojai kasmet ateidavo į Jeruzalę švęsti Velykų. Kai Jėzui sukako dvylika metų, šventės papročiu jie nuvyko į Jeruzalę. Išskilmėms pasibaigus ir jiems grįžtant atgal, vaikas Jėzus pasiliko Jeruzalėje, bet gimdytojai to nepastebėjo. Manydami jį esant keleivių būryje, jie nuėjo dienos kelią, paskui pradėjo ieškoti jo tarp giminių bei pažįstamų. Nesuradę grįžo jo beieškodami į Jeruzalę. Pagaliau po trijų dienų rado jį Šventykloje, sėdintį tarp mokytojų, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį. Visi, kurie girdėjo, stebėjosi jo išmanymu ir atsakymais. Pamatę jį, gimdytojai labai nustebė, ir jo motina jam tarė: „Vaikeli, kam mums taip padarei?! Štai tavo tėvas ir aš su sielvartu ieškome tavęs“. O jis atsakė: „Kam gi manęs ieškojote? Argi nežinojote, kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose?!“ Bet jie nesuprato jo žodžių. Jėzus iškeliavo su jais ir grįžo į Nazaretą. Jis buvo jiems klusnus. Jo motina laikė visus įvykius savo širdyje. Tai Viešpaties žodis. **Šlovė Tau Kristau!**

Kviečiame apsilankyti parapijos svetainėje adresu: <http://fredrikstad.katolsk.no>